

 Edebiyat Defteri

Ali Kirdudu -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
13 Aralık 2021 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

NEFESİME ALLAH KAT SEVDİĞİM

[italik]

sevdiğim
çek ömrümden
nakkaş bilmez
dikiş geçmez perdeleri
öyle bir hayal ver
ki
yüzümdeki çizgilere dokunsun
ellerin
sesime ayaz değdi
sevdiğim

şimdi merhabası sahibsiz
bir sesin sahibiyim
renklerim kara
dilim lal
hayallere ölüm yağdı
gülüşüme hazan
göz yaşıma kurak değdi sevdiğim
artık ne titrek bir ses
ne üşüyen bir nefes
durmaz bende
sevdiğim.
şimdi
anla beni muhammedi yürekli yar
tut ellerimden gönül hiramıza çıkar
sen hatice kadar fedakar ben muhammed a.s. kadar vefalı olayım
ve sen
sonrası meçhul
nefesime
ayaz değmiş sesime
şu gönül ülkesine ...

ALLAH
KAT
SEVDİĞİM.....

ALİ KIRDUDU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/173936/nefesime-allah-kat-sevdigim.html>

LEYL-İ CAN

[italik]

Nazlı çiçeğim benim

Bir yakarış vaktinde bulmuştum seni

Derinlerimde bir gece hicranıydın sen

Karanlık yazgıma

Kavruk bir sızı gibi düştün...

Leyl-i can

Kömür tozlu gecemin dolunayı...

Ruhumun üşüyen yanı

Sırrıma malum gölgesiz asudem

Yalnızlığı yaktım ellerinde

Dört yanımda rüyalar

Leyl-i can

Özlemin kirpik uçlarımda uyku

Hasretleri yakmaktan geliyorum.

Ayrılıklar vurdu bizi

Bir gün yıkık dökük görürsen bu benliği

Sorma halimi

Leyl-i can

Sensizlik bende bir hüzün

Ulaşılmaz düşlere vabeste..

Seni sardım yalaz yalnızlıklarına

Hece hece...her gece..

Susmanın avuçlarında

Terliyor şimdi nemli sözlerim

Sorma halimi

Beklenmiş bir zaman gibi

Gözlerim hep yollarda kaldı

Adından sonrasına yasak adımlarım

Sorma halimi

Leyl-i can

Sensiz yetim bütün manalarım...

İçimde senden kalan bir can çırpıntısı

Titretir durur yüreğimi

Sanmaki üşüyorum

Varlığın ısıtır içimi...

Ruhumun mülteci sevdası

İçimde yokluğun kabarıyor

Leyl-i can

Gecemin kapısını çalma artık

Söndü bu şehrin ışıkları

Bu karanlıklar

Senden bana yadigar kaldı..

Biliyorum ne yapsam da gitmeyecek içimden sesin

Ansızın içime düşecek yangınlar..

Ah yar!

Yine yalnızım

Yüreğimi kanatır özlemin

Sorma ne haldeyim...

Çaresizlik hiç etmiş beni

Gözlerimden dudağıma bir damla ahh düşer

Acın böler soluklarımı

Sana kurduğum düşler söner...

Leyl-i can

Yüreğimi yasa boğan sızım

Burkulmuş kalbimi tutuyorum sokak lambalarına

İçimdeki harfleri tanı diye

Şiirlerle vuracağım bu kalbi

Sensiz

Hiçbir kelimeyle yaşamasın diye..

Dilsiz yüreğimde

Ayrılığa oynar hep kalemim..

Leyl-i can

Yüreğinde kanayan benim

Aklıma düşen sensin...

Hiç kalmadığın kadar kal bende

Yamaçlarıma düşen bu sızılar senin...

Ruhuma çizdiğim resim!

Nazlı çiçeğim benim..

Mevsim hazan oldu

Soldu içimde sesin..

Şimdi sen şen günlerimden kalan

Hüzünlü bir ay gibisin..

Sorma halimi

Leyl-i can susmanın zamanı şimdi...

ALİ KIRDUDU

31.12.2008 00.37 [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/181095/leyl-i-can.html>

NAZEN'DE MELAL

[italik]

içimin suretsiz sevdası
nazlı hüznüm benim
ayrılıkların ayazına düşmüş nemli dudaklarım
ertelenmiş sevmelerimin ilk ve son noktasısın sen..
gözlerimi sensiz düşlere hiç kapamadım
yıldızlar bile eksildi de gönlümün göğünden
sen hiç eksilmedin nazlı dileğim...

dilimde senin ateşinden geçmiş kelimeler
yakıyor boğazımı..
hikayelerim bitmedi henüz sana dair
mevsimlerim yeni uyanıyor..
gitme, sana yanan yüreğimden
en fazla bana yakın, en çok benden uzak gözlerin..
elimde kırık dökük cümlelerimle hep sana gelişim bundandır..
yasaklı cümlelerin ardında
kıvraniyor gecelerim..
bakma gözlerime öyle azrailin olmasın sesim..
nazende melal..... nazlı hüznüm benim...

daha kaç yalnızlık vursamda ruhuma
sana sustuklarımı konuşuyorum
sesimin en içli yanından..
eski bir yaranın adıdır sende kanayan..

sahibinde kaybolan düşler kaldı ruhumda
düşlerken kaybettim hayatı
bunca acı çekilmez bunca sevmeyince
sen hep bende kal can yaram..

ahh yar!
kalemime vuran efkarım benim..
kırık dökük cümlelerim
sol yanımda kanayan bir şair sancısı
sen içimdeki züleyha
yusuf yüzlü suretlerde can bulan

senden kalmış bir mühürdür gözlerimde hüznün
senden kalmıştır bu sessizliğim
içimin acıyan yanı
takadi kalmadı sensizliğimin

nazende melal... nazlı hüznüm benim
en güzel cümlem sensin..
senden kalan her öykü titrer içimde
sığılıma şiiir genişliği sunan da sensin..

gitme benden nazlı hüznüm
ömrüme yazılmış düşüm..
körpe sevdalar düşsede bozgunlarmın yalnızlığından
yarınımsın,sızımsın..

gözlerinde yitik bir şiiire başladım
kendi öz yazımla, senden kalan yanımdan
her köşe başında bir hüznün bekler beni
başlığında senin adın yazan..

sürmeden gözlerime yaşanmışlıkları
gir dizelerimden genzime

sensiz geçmesin hiçbir harf içimden
sesim sesinde
issız bir hüznün olsun...

nazende melal...nazlı hüznüm benim

yürümeye mecalim yokken
koşmamı isteme benden..

anla ki en güzel cümlem sensin...

nazlı hüznün ömrümden eksilmesin...

27.12.2008 01.42

ALİ KIRDUDU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/181485/nazen-de-melal.html>

NAZEN DE MELAL

[italik] NAZEN DE MELAL

içimin suretsiz sevdası
nazlı hüznüm benim
ayrılıkların ayazına düşmüş nemli dudaklarım
ertelenmiş sevmelerimin ilk ve son noktasısın sen..
Gözlerimi sensiz düşlere hiç kapamadım
yıldızlar bile eksildi de gönlümün göğünden
sen hiç eksilmedin nazlı dileğim...

dilimde senin ateşinden geçmiş kelimeler
yakıyor boğazımı..
Hikâyelerim bitmedi henüz sana dair
mevsimlerim yeni uyanıyor..
gitme, sana yanan yüreğimden
en fazla bana yakın, en çok benden uzak gözlerin..
elimde kırık dökük cümlelerimle hep sana gelişim bundandır..
yasaklı cümlelerin ardında
kıvraniyor gecelerim..
bakma gözlerime öyle azrailin olmasın sesim..
NAZEN DE MELAL nazlı hüznüm benim...

daha kaç yalnızlık vursamda ruhuma
sana sustuklarımı konuşuyorum
sesimin en içli yanından..
eski bir yaranın adıdır sende kanayan..

sahibinde kaybolan düşler kaldı ruhumda
düşlerken kaybettim hayatı
bunca acı çekilmez bunca sevmeyince
sen hep bende kal can yaram..

ahh yar!
kalemime vuran efkarım benim..
kırık dökük cümlelerim
sol yanımda kanayan bir şair sancısı
sen içimdeki züleyha
Yusuf yüzlü suretlerde can bulan

senden kalmış bir mühürdür gözlerimde hüzn
senden kalmıştır bu sessizliğim
içimin acıyan yanı
takati kalmadı sensizliğimin

NAZEN DE MELAL nazlı hüznüm benim
en güzel cümlem sensin..
senden kalan her öykü titrer içimde
sığılıma şiir genişliği sunan da sensin..

Gitme benden nazlı hüznüm
ömrüme yazılmış düşüm..
körpe sevdalar düşsede bozgunların yalnızlığından
yarınımsın,sızımsın..

gözlerinde yitik bir şiire başladım
kendi öz yazımla, senden kalan yanımdan
her köşe başında bir hüzn bekler beni
başlığında senin adın yazan..

Sürmeden gözlerime yaşanmışlıkları
gir dizelerimden genzime
sensiz geçmesin hiçbir harf içimden

sesim sesinde
issız bir hüzün olsun...

NAZEN DE MELAL
nazlı hüznüm benim

yürümeye mecalim yokken
koşmamı isteme benden..

Anla ki en güzel cümlem sensin...

Nazlı hüznün ömrümden eksilmesin...

27.12.2008 01.42
ALİ KIRDUDU [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/182368/nazen-de-melal.html>

SANA DARGIN BİR KALPLE ÖLMEYECEĞİM

[italik] SANCILARIMI AYAZINDA YİTİRDİĞİM
BİR DOLUNAYIN; SABAHA UYANAN YÜZÜDÜR BU ŞİİR
GÜN: sancı ;AY ayaz;YIL;hüzün.....

Kırık bir şarkının notaları gibi esrik bakışlarım
El değmemiş bir sevda masalı gibi kal içimde..
Kısık bir fener ışığıyla seni beklediğim geceler
Çoktan vurdu sahile...
Aşık olduğum değil, aşk olduğumdun bilmedin..

Kıs, cümlelerine günah gibi eklediğin sesimi
Eğer içini çelirse bu hüznü tılsım
Ayı parçalayan bu sancımı hatırlasan da

Susmayı unutma...

Şiirler yazdığın sesim yakıyor düşlerini... değilmi?
Unutma!
Uyakların tınısında unuttuğun beni...

sana kırgın değilim.....

ve sana dargın bir kalble

ölmeyeceğim.....ölmeyeceğim.....

ALİ KIRDUDU
GÜN: sancı ;AY ayaz;YIL;hüzün
14. 12. 2008

YAZILARIN TÜM HAKLARI SİZE AİTTİR
YAZARI BEN OLSAMDA YAZDIRAN YİTİKTİR
MERHABASI SAHİPSİZ
BİR KALBİN
YAVAŞLAYAN RİTMİDİR

14.12.2008 [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/212139/sana-dargin-bir-kalple-olmeyecegim.html>

İSTANBUL'U İNLIYORUM ALİ KIRDUDU

[italik]

İstanbul çamura bulanmış altın şehir
Sarp yokuşlarında tarihin şanlı hüznü
Biraz yorgun, biraz durgun
Bir yanı hayatla cebelleşirken
Bir yanı hayatı göbeğinden keser

İstanbul'dur bu, kaldırımda aç yatarken bir zamanın gençleri
Zamane gençlerinin halinden utanır, gözleri biraz ıslak biraz nemli ,
Onlar ki, bir zamanın gençleri....

Kimine ağyar kimine gam kimine çığlık çığlık bu devran
Arka sokalarda pembe pembe başlayan
Sevdayı kara köye taşıyan bu devran

İstanbul neresinden baksam orasında bir kör oğlu kör
Anlamaz bozgun yemiş ömürlerin dilini
Anlamaz
Anasının derdini
Soluğu yetmez konuşsa baba zaten ram kalmıştır kurtuluş çukuruna
Evlat gömse ne fayda baba görmüştür oğul düşmüştür uçkura
Deli isen ne gam..

İstanbul pas tutmuş ciğerlerinden hüzün soluyan şehir
Anlamı artık eski fotoğraflarda
Ve bir zamanlar diye kurulan cümlelerin içinde anılan yaşlı şehir
Yorgun asırların gizemli bekçisi.
Yetmedi insanlara Ayasofya kız kulesi
Fatih hanın fatih camisi
Ve ölümleri hiçbir vedaya sığmayan şehitler sebili
Surlarında can verirken ensari
Şimdi adam sanılan arsızlar giyer oldu entari.

Şimdi
İstanbul'u dinliyorum gözlerim kapalı
Ey be Orhan veli
Açıp ta gözümü gezemiyorum
Ar kaybetmiş zarını, korkar oldum kaybetmekten ar'ımı
İstanbul'u geziyorum gözlerim kapalı
İstanbul'u in'liyorum
İstanbul'u inliyorum
Ve İstanbul'u dinliyorum

ALİ KIRDUDU

04/31/2009 SALI

SAAT 06;21

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/215822/istanbul-u-inliyorum-ali-kirdudu.html>

Issızlığına Saniye Saniye Susuyorum.

Yüreğim hançer tuttu sayende
Her gün kendi satırlarını kana buluyor
Sisli bir gecenin içinde yıldız arıyor gözlerim
Umudumu yitirdim
Şimdi sensiz bütün hecelerim seni soluyor

Ey saçlarının beyazına tutunduğum sevdiğim
Gittin hicran oldu yutkunmak düştü bana
Issızlığına saniye saniye susmak
Şimdi bir tutam mısra kaldı bana senli gecelerden
Kalbimin atşine tutacak.

Desem ki gitme can
Bu beden sevginle nefes almakta
Hani hüznü katıp ekmeğimize
Gözyaşı içerdik ya cay niyetine hatırlarsan
Unuttun mu ki dudaklarının yüreğimi öptüğü zamanları

Hani sen gülerdin
Geceme, hep ay ışığı doğardı
Biliyor musun sen gittin boynu bükük kaldı sevdamin
En güzel masalım bitti.
Bir yar acısı bıraktın gönül heybeme
Bir tek ben değil hayalim ümidim sevgim bile kırgın sana
Kırgınım sana

Giderken kar rengi bir intihar bıraktın yüzümün benzinde
Gözlerim kan rengi bir bekleyişte şimdi
Seni öyle beklemişim ki bekleyişlerin adını ben koymuş bekleyenler

Şimdi asır oldu gecelerim, uzadıkça uzuyor
Ne kitaplar artık çare oluyor ne duvarlar anlıyor beni
Ne kolaymış vazgeçmek sevdadan he,
bi nefes alıp sigaradan sonra uzun uzun vermek kadar kolaydı öylemi
Hiç yanmazı için senin
Bak ağlıyorum içimde konuştuğum sesin.

Ey gözlerini geceme ışık yaptığım sevdiğim
Bilirsin sen gözlerini geceme ışık yaptığım demlerde, tutunduğum düşleri
Ve şimdi kırılınca gönül kalemi yarım kalsada mektuplar
Eğer aşk düşmüşse yüreğe söyle sevdiğim söyle lal olurmu şarkılar

Değil sevdiğim değil sadece kalemime değil yüreğime kefen biçtim gidişinle
Ömrüm demişim ömrüme nokta demişim
Noktama sen demişim
Hoşça kal
Eğer kabrime uğrarsan
Şiirlerim kadar hafif sevmelerim kadar ağır dokun toprağıma Kırgınım sana

16 Eylül 2007 dolunay gecesi

Ali kırdudu

[italik]

Kaynak:

Aşk Cenneti Yüreğinde Taşımaktı

[italik]Yalnızlığım yazgım değildi içimin sesi

Hecelerken dudaklarım ismini; insanlık susuyordu ateşe atıyordular dudaklarından aşksız sözleri

benim payıma düşen devri alemde; sevmekti, bazen bir Munzur türküsünde, bazende gülüşüyle konuşan bir kızın; civarına ay düşmüş, gözlerinde..

Eğilmeden bükülmeden içinde” el hak” “el vedut” olan yoluna ölünesi sevgiyle sevmek... İçimin sesi

Belki adına aşk denen bir düşün; içine Yusuf atılmış bir yerinde, sözlerimin vatanı bir ayetle irkilmek düşer bize...

“Siz hiç düşünmezsiniz” diyen rabbin adı üstüne yemin olsun ki

Aydınlık yola çıkanlar ışığı taşıdılar bir ömür içlerinde, duasını ahirete taşıyan peygamber gibi,,

ki

“aşk” cenneti yüreğinde taşımaktı gölgesine yanmaktı sevdanın..ve

Gölgesizdi yandıgım..yandıgın gibi ... İçimin sesi

Şimdi

elini uzat..sevdaya düşmüş yanlarıma bağışla seni

Dudağında gülüşü yarım kalmış bir çocuğun duası kadar temiz seviyorum seni

Ve sevmek seni; bütün sevdasını öldürmüşlerin adına, yeniden diriltmekti sevgiyi bir gönül mezarlığında

Ve.....

Muhammedin (s.a.v) haticeye sevdasından aldığı mirasla Sevmek düştü payıma..

Varmısın benimle yürümeye, kimliğim, kimsesizliğim olmaya içimin sesi

Şimdi bir ekmeğin bir ucundan ben dişleşem diğer ucundan sen dişlermisin

Şükrü kalbine dolayıp dudaklarında çok şükür yarabbi deyişine beni ortak edermisin bir âmin kadar

Ali kırdudu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/395876/ask-cenneti-yureginde-tasimakti.html>

Bu Şiir Gözlerine

Bu şiir gözlerine yüreğimin kendisi
O her bakışta eriyip gittiğim gözlerine
Kolay sanmıştım senin için şiir yazmayı
Meğer ne kadar da zormuş duygularıma yakışır cümleler bulmak
Sanki sevginin yeni bir tarifi bu
Sevgi her şeyi ve herkese yazabildiğim
Senin için yazamamamış belki de.

Bu şiir gözlerine canımın kendisi
Karadan ayrılır gibiyiz yaşamlar kol kola
Gündüzler bizim ama ah o geceler yok mu?
Git gide bir olduğumuzda daha yalnız hissetmekteyim kendimi.

Bu şiir gözlerine tenimin kendisi
Soluksuz, dipsiz mahpuslardaki özgürlük çiçeği gibi açtın
O yüzün güneş gibi doğdu ışısız hücreme
Ayağımdaki prangalar nafile, kalbimdeki senin zaptın.

Bu şiir gözlerine masumlüğümün kendisi
Gözlerimi her kapadığımda seni düşlemek
Ve de açtığımda hatırlamak seni
Sen ılık bir deniz meltemi gibi sarıldığında bedenime
Sokak çocuklarının etrafında gülümseyerek ısındıkları teneke ateşleri gibi
Sıcak ve hüzünlü.

Bu şiir gözlerine kavgamın kendisi
Ağır ve aksak ilerlerken yaşamın merdivenlerinde
Hep doğruyu gösteren bir pusula gibi girdin hayatıma
Güneşin doğuşunu beklerken bir bir dağıtılan sabahlar gibi tedirgin
Belki de umutlu ve güvenilir
Bu şiir gözlerine sevgimin kendisi
Bu şiir gözlerine

Bu şiir gözlerine yüreğimin kendisi
O her bakışta eriyip gittiğim gözlerine
Hani gecelere, yollara düşünceler yazarken ayaklarımızla
Yan yana ama uzak olduğumuz zamanlara
Hani yüreğimi yaslayıp yüreğine
Şehrime izlediğim yağmurun sesine
Bu şiir seni bana getiren o hüzünlü geceye
Her gidiyorum deyişinde dönüşüne yakarışlar sunduğum
Dua dua anışıma bu yaşlar
Sevgi sunduğum ve ellerine koyduğum mavi bir taşta bu bakışlar.

Bu şiir gözlerine yüreğimin kendisi
Bir bakışına ömrümü verdiğim o buğulu gözlerine
Turnaların kanatlarına seninle bıraktım hüzünlerimi
İmkânsızlığını unuttum yaşamamın
Elimde cam kırıkları vardı ama ben sana can sundum
Sardım yaralarımı gecemin yalnızlığına
Seni kalabalık yaptım
Senden oluşan suretlerle çoğaldım ve ben gözlerine şiirler yazdım.

Bu şiir gözlerine yüreğimin kendisi
Hani o her bakışta eriyip gittiğim gözlerine
Bilir misin ben en çok senin o incecik parmaklarını sevdim
Dokunuşunu sessizce hayata
Ben en çok yaşamamı sevdim
Her bakışta sonsuzluğu taşırcasına

Söyledin sen
Gel derdin
Koşmak düşerdi nasibime
Ben en çok her gecenin sonunda sana gelmeyi sevdim

Bu şiir gözlerine yüreğimin kendisi
O her bakışta eriyip gittiğim
Sevgiyi taşıyan, sevgiye sevdalı gözlerine
Yağmurlar yağsa da her gün yüreğime, üşümüyorum seni düşününce
Acıkmıyorum, ağlamıyorum...
Sen geldin umuda çevrildi bütün sayfalar
Sen mavi bir sevdasın can
Bu şiir mavi yüreğinden yansıyan nemli gözlerine
Hani o her bakışta eriyip gittiğim sevdamin gözlerine...

Ali Kırdudu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/405430/bu-siir-gozlerine.html>

Ölesim Var Yar

Ölesim var yine bu gece,
Herşeyi bırakıp toprak altına giresim...
Bundadır zannımca tütünümde en derinleri çekişim...Ölesim var Yar!..
Yüreğimde çizili resmin ama ellerim sensizliğin soğukluğunda,
gözlerim görmeyen gözlerinin ağlamasında...Ölesim var Yar!..
Sensiz kalışın çaresizliğine yanasım...
Seni hatırlatan gecelere haykırışım...
Seni bilipte bilinmemeliğime isyanım var...Ölesim var Yar!..
Canan değil Can olduğumu duyasım...
Bütün aşk namelerine Seni yazasım...
Mutluluğu senle tadasım var..Ölesim var Yar!..
Bu ruhu bu candan çıkarasım,gömesim...
Bu geceyi sensizliğin son gecesi yapasım...
Bu yüreği senle bırakıp başım alıp gidesim var...Ölesim var Yar!..
Duymazmısın yavaşlayan yürek atışımı?!
Ölesim var Yar Herşeyi bırakıp toprak altına giresim ... yar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/408127/olesim-var-yar.html>

Bu Ayrılık Hangi Renk

bu ayrılık hangi renk
siyah desem gözlerin
mavi desem sözlerim
gelir aklıma
ya ben sana yalan söyledim
ya kalbim bana.
seviyorum demek dilimi uzatmışım urogenital organıma ki
şimdi "s"
harfine bile dönmüyor dilim
hem bilmem öyle sağ yanımda sol yanımda yalanları
bir adam her gün başka sözlerle sararmı sevgiyi
içerimde züğürt kalmış sözlerim değmez kulaklarına korkma..
sen şimdi
gitmişliğimin yada beni silmişliğinin bilmem kaçında bayramında
sevindir çocukları bu yalan aşkın hatrına

SÖYLE BANA SÖYLE

BU AYRILIK

[alt_cizgi] HANGİ RENK [/alt_cizgi]

Ali Kırdudu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/409703/bu-ayrilik-hangi-renk.html>

Kadarsız Sevdim

Ben Seni Kadarsız Sevdim Yar

nazlı düş ömrüme yazılmış son gülüş
Yokluğunda
Yıldızını düşürmüş gece gibi düştün bendime ki
Tüm kaybedişlerimin bütün gel deyişlerimin sonrasında
Şimdi kör karası sevdasıyla bir kalp kaldı geride
Ve ben kendime ne kadar sevdim desem de
Biliyorum cevabı sende yar
Sen söyle sana kararsızlığımı
Sen söyle sana çaresizliğimi
Sen söyle n'olur sana kadarsızlığımı

Ne maviden geçtim nede karayı seçtim
Ölmek için. Yar
Ben ki ayrılığın kapı kolunda asılı kalan
Ben gecesini
Gözyaşı katili şiirlerle yaşayan
Kaç damla gözyaşı öldürdüm bilirmisin
Kaç gece sancılı şiirler doğurdum şafağa ki !
Kaçarsızlığımın bir yanı sana açtı kapılarını
Oysa sen fincanları fallara açarken
Ve ben çaresizlik fallarında çıkarken

Şimdi sana yoksunu olduğum mutluluğu diliyorum
Ölü bir adamın ölmesi haram sevgisiyle diliyorum
Sözüm sığmıyor dilime yar Sözüm sığmıyor
ben susayım sen söyle
sen söyle
Ben seni nekadarsı sevdim öylemi?
Ben seni nekadarsı sevdim he?
Benseni kararsız
Ben seni belkisiz
Ben seni galibasız
ve ben seni kadarsız sevdim yar
Ben seni kadarsız
kadaysız sevdim
yar
yar

ali kırdudu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/415815/kadaysiz-sevdim.html>

DÜŞÜNCE DEHLİZİ

[ikiyanayasa]

1

Esareti esir almadıkça!
karanlıkta bir gölgenin ellerini tutmak gibi imkansız...
Yanlış okunmuş bir roman gibi anlamsız,
Eksik yaşanmış hayat gibi manasızdır özgürlük.

2

Zamanın bitmez kavgalarından ürken...
Gözlerinde ateş rengi korkular taşıyan,
yalnız bir çocuk olmaya mahkumdur İnsan...
En acısı da kendine muhtaçtır İnsan.

3

Eskiden bakkala giderken yolu kaybeden çocuklarımız vardı
Şimdi ise vitrinlerde kendilerini kaybeden büyüklerimiz var!

Dahası
Doktorlar tok karnına yatamayanlara çözüm sunarlar
Ancak açlıktan uyananlara yoktur onların da çözümü.

Çünkü
Unuttuk kardeşliğin dilini...
Dinlerin ve renklerin kardeşliğini unuttuk...

Şarkıların sözleri, dostların yüzleri bozulduğundan beridir...
Uyku tutmaz iyiliği, uyku tutmaz özgürlüğü.

4

Unutmayın sesiniz önce içinizi parçalar...
Sonra bir boşluğa çıkmışlığın hürriyeti ile anlam bulur çarptığı yerde...
Öyle ki el değmemiş bir yalnızlığın kardeşi
ve yarın doğacak bebekleriniz şarkısı olur sesiniz.

Ali Kırdudu[/ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1018372/dusunce-dehlizi.html>

Son cemre

İçimi dökemiyorum rüzgarlara ey sevgili,
Adını her anışımda yanıyor dudaklarım
Bir güle gidiyorum, bir an olsun kokunu duysun diye kulaklarım
Yokluğun gizli bir hastalık gibi,
Tanımayınca denizini, kuraklık yaşamak helal bize
Yaşamak damarlarında kan aksın,
Sen yeryüzünün yüreğine Medine'den akan nur
Yaşamıyor sensiz ömürler
Sadece zamanı tüketiyor
Havaya, suya, toprağa, cemre düşüyor da
Hâlâ yüreğime cemre düşmüyor sensiz
Ruhumun ayakları yorgun
Kalbimin toprağında seni aramaktan
Ey gözlerinde ummanlar barındıran sevdiğim
Tövbelerimi bile çölde bıraktım
Kavrulsun da arınsın, kavrulsun da yok olsun diye
Ey sevgili adını her anışımda yanıyor dudaklarım
Gecenin saçları hasretinden karalar bağladı
hatırına var olan yıldızlara sarıldı
biraz olsun dinsin diye sancısı acısı.
Sen ey ! sen Cebrail'in yüreği
Sen ey ! sen İbrahim'in ateşi
Mecnunun, Leylada aradığı
Tahir'in, Zühre'de bulduğu
Arzunun, Kanber'de doydugu
Ferhat'ın, Şirinde gördüğü
Asl'nın, Kerem'de çözdüğü
Seni göremedik biz..
Çöl geceleri gibi yanmadı bağrımız yadınla.
Ey varlığı özüne döndüren
Geceye uyanan ve geceyi uyandıran şefkatli ses
Ey fezanın güzel insanı
Biz sensiz hangi yalan baharlara uyanalım
Hangi sofrada açalım tuttuğumuz aşk orucunun iftarını.
Kimden dinleyelim, çiçekleri ezip geçmeden aziz bir yolcu olmayı, kimden soralım.
Sancılı yokuşlardan korktuğumuzda dudağımızda kimin adını yüreğimize fer diye mırıldanalım
Gönlümün sularında, gecemin gerdanında ki Ay'dan ışıldayan sensin
Sensin dirilmek için çıktığım yolculuklarda rastladığım en güzel haber
Günahlardan arınmış yüreğimi göğün altıncı katında biriktirdiğim sensin
Yüreğimi o ferah nefesle kuşatmak için adını dudağıma düşürmek için
Bütün dileğim bu ey aşk ikliminin meltemi ama biz görmedik seni
Titremedi kelimelerinle kalbimiz
Adımlarını sokaklarımızda duymadık
Gülüşlerine şahit olmadı bu nasipsiz bu gözleri kör
Bu acıyla yoğrulmamış ve yorulmamış biz insanlar
Ey beni hayata bağlayan en büyük tesellim
Belki değmedi yüreğine yüreğim
İndirip bakışlarımı yere ellerimi bağlayamadım önünde hiç
Ey hüznüleri gözlerinde düğümleyen
Yokluğunda her an çoğalan sancılarımızın sebebi
Günahkâr ellerimizi; dualarınla yükselen ellerinin ardında gizliyoruz
Rahmet ederken rahman hatırına narı nura döndürür biliyoruz
Ey sevgili adını her andığımda yansa da dudaklarım
İçimi dökemiyorum rüzgarlara
Bir tek gözlerinin önünde kora dönüşür ateşim
Rahle-i tedrisatından geçmedikçe aşkım titreyen bir mehtaba dönüşmeyecektir.
Gözlerimde başlayan savaş ancak; senin kalbinde barışır mevsimlerle
Ve bir tek seninle düşer yüreğime Son Cemre..

Ali KIRDUDU.
2006
ANADOLU RADYO GÜNLERİ

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1387899/son-cemre.html>